

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Thüringer Finanzgericht – Německo) – Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH v. Hauptzollamt Erfurt

(Věc C-825/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Režim konečného užití – Následné povolení se zpětným účinkem – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Celní kodex Unie – Článek 211 odst. 2 – Působnost ratione temporis – Podmínky – Nařízení (EHS) č. 2454/93 – Článek 294 odst. 2 – Rozsah“)

(2021/C 502/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Thüringer Finanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Erfurt

Výrok

- 1) Článek 211 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na žádost o obnovení povolení se zpětným účinkem podanou před 1. květnem 2016, tedy dnem, kdy se tento článek stal použitelným podle čl. 288 odst. 2 tohoto nařízení, i když bylo rozhodnutí o této žádosti přijato po tomto datu.
- 2) Článek 294 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1602/2000 ze dne 24. července 2000, musí být vykládán v tom smyslu, že vydání nového povolení celními orgány se zpětným účinkem pro operace a zboží stejné povahy, jako jsou ty, které jsou předmětem původního povolení, nepodléhá podmínkám stanoveným v odstavci 3 tohoto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Köln – Německo) – Biofa AG v. Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

(Věc C-29/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 528/2012 – Článek 3 odst. 1 písm. a) a c) – Pojmy ‚biocidní přípravek‘ a ‚účinná látka‘ – Podmínky – Jiný způsob účinku než pouhé fyzické nebo mechanické působení – Článek 9 odst. 1 písm. a) – Schválení účinné látky – Účinky schválení“)

(2021/C 502/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Biofa AG

Žalovaná: Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

Výrok

Článek 3 odst. 1 písm. a) první odrážka nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 334/2014 ze dne 11. března 2014, musí být ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že přípravek určený k ničení, odpuzování a zneškodňování jakéhokoliv škodlivého organismu, který obsahuje účinnou látku schválenou na základě prováděcího nařízení Komise v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, nespadá pod pojem „biocidní přípravek“ ve smyslu tohoto čl. 3 odst. 1 písm. a) první odrážky pouze z důvodu tohoto schválení, takže je na příslušném vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda tento přípravek splňuje všechny podmínky stanovené posledně uvedeným ustanovením k tomu, aby byl podřazen pod tento pojem. Nicméně v případě, že složení uvedeného přípravku je totožné se složením biocidního přípravku předloženého jako reprezentativní v době podání žádosti o schválení této účinné látky, je tento soud povinen rozhodnout, že tento přípravek spadá pod uvedený pojem.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. října 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – E v. Finanzamt N (C-45/20) a Z v. Finanzamt G (C-46/20)

(Spojené věci C-45/20 a C-46/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 167, čl. 168 písm. a) a články 250 a 252 – Odpočet daně na vstupu – Nemovitá věc – Pracovna – Fotovoltaické zařízení – Rozhodnutí o zařazení majetku, které zakládá nárok na odpočet – Oznámení rozhodnutí o zařazení majetku – Prekluzivní lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně – Domněnka o zařazení majetku do soukromého majetku osoby povinné k dani v případě neoznámení rozhodnutí o zařazení majetku – Zásada neutrality – Zásada právní jistoty – Zásady rovnocennosti a proporcionality“)

(2021/C 502/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: E (C-45/20), Z (C46/20)

Žalovaní: Finanzamt N (C-45/20), Finanzamt G (C-46/20)

Výrok

Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, ve spojení s článkem 167 této směrnice, ve znění pozdějších předpisů, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním ustanovením vykládaným vnitrostátním soudem tak, že v případě, že osoba povinná k dani má právo rozhodnout o zařazení zboží do obchodního majetku, a v případě, že nejpozději ke dni uplynutí zákonné lhůty pro podání ročního přiznání k dani z obratu příslušná vnitrostátní daňová správa nebyla schopna konstatovat takové zařazení tohoto zboží na základě výslovného rozhodnutí nebo dostatečných důkazů, může tato správa odepít nárok na odpočet daně z přidané hodnoty u uvedeného zboží s tím, že má za to, že bylo zařazeno do soukromého majetku osoby povinné k dani, ledaže konkrétní právní úprava, podle které lze tuto možnost provést, prokáže, že tato možnost není v souladu se zásadou proporcionality.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.